

Nr 160.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående höjning av anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 4 mars 1919.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att från och med år 1920 höja det ordinarie förslagsanslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet, nu 1,100,000 kronor, med 400,000 kronor till 1,500,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 mars 1919.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 friherre PALMSTIERNA,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde här-
efter:

Bestämmelser angående kostnaderna för taxeringen till skatt å in-
komst och förmögenhet återfinnas i 54 § av förordningen den 28 oktober
1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering. Enligt
1 mom. i nämnda paragraf må till beredande av ersättning åt ordföran-
dena och de av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöterna
av taxeringsnämnderna, arvoden för protokolls- och längdföringen hos
prövningsnämnderna, arvode åt kronans ombud hos Stockholms stads
prövningsnämnd ävensom gottgörelse för det i samband med taxerings-
förrättningarna i övrigt lämnade biträde av städernas tjänstemän enligt

Kungl. Maj:ts förordnande för varje år utgå högst ett belopp, motsvarande två procent av rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året, sådan denna enligt taxeringsnämndernas beslut beräknats. Enligt 2 mom. i samma paragraf åligger det Kungl. Maj:ts befallningshavande att senast den 1 juli varje år till Kungl. Maj:t inkomma dels med på taxeringsnämndernas beslut grundade uppgifter angående för året utgående inkomst- och förmögenhetsskatt dels ock med förslag till ersättning åt envar av de personer, som enligt 1 mom. äro till ersättning berättigade, varvid jämväl skola angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkande. Efter prövning av vad sålunda föreslagits bestämmer Kungl. Maj:t, huru mycket av tillgängliga medel skall ställas till varje prövningsnämnds förfogande. Vid den fördelning, som därefter verkställles av prövningsnämnden efter förslag av Kungl. Maj:ts befallningshavande, bör avseende fästas på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga skicklighet, tid och arbete. Enligt 3 mom. äger prövningsnämnd, efter förslag av Kungl. Maj:ts befallningshavande, använda erforderligt belopp till gäldande av andra utav prövningsnämndens arbeten föranledda utgifter, såsom ersättning för biträde åt kronans ombud vid förberedande göromål, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för uppässning hos prövningsnämnden.

Det till täckande av samtliga här ovan angivna kostnader utgående ordinarie förslagsanslaget, som av 1910 års riksdag bestämdes till 400,000 kronor, blev av 1912 års riksdag höjt till 720,000 kronor; och höjdes anslaget ytterligare vid 1916 års riksdag till 820,000 kronor och vid 1917 års riksdag till 1,100,000 kronor, med vilket belopp anslaget är uppfört jämväl i 1919 års riksstat.

Utgifterna å anslaget hava under de senare åren uppgått till följande belopp i kronor:

År 1912	År 1913	År 1914	År 1915	År 1916	År 1917	År 1918
567,700	834,500	822,504	858,412	939,069	1,167,717	1,530,000 (approximativt)

Vid beredande av de frågor, som tillhörde regleringen av utgifterna under rikstatens sjunde huvudtitel för år 1920, syntes det mig påtagligt, att en förhöjning av nämnda anslag vore erforderlig. Emellertid hade — då närmare bestämmelser för ersättningarnas beräkande saknades i taxeringsförordningen samt det visat sig, att de av länsstyrelserna årligen avgivna förslagen upprättats efter betydligt växlande grunder — inom finansdepartementet utarbetats förslag till bestämmelser om enhet-

liga dylika grunder; och hade statskontoret och kammarrätten anbefallts att efter Kungl. Maj:ts samtliga befallningshavandes hörande avgiva gemensamt utlåtande över berörda förslag. I anledning härav och då frågan om förhöjning av nämnda anslag syntes mig böra upptagas till slutligt bedömande först då berörda yttrande inkommit, hemställde jag, vid föredragning för Kungl. Maj:t den 9 sistlidne januari av till 1920 års statsreglering hörande ämnen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde bli förelagd riksdagen, beräkna det ordinarie förslagsanslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet till ett belopp av 1,500,000 kronor. Denna hemställan blev av Kungl. Maj:t bifallen.

Sedan ämbetsverken nu inkommit med sitt utlåtande, får jag åter upptaga frågan till behandling.

Av ämbetsverkens utlåtande inhämtas, bland annat: Ämbetsverken ansåge tvivelaktigt, huruvida överhuvudtaget ett införande i lagstiftningen av noggrant angivna objektiva beräkningsgrunder för ersättningarna vore att föredraga framför den gällande bestämmelsen, att vid ersättningarnas fördelning avseende skulle fästas på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga skicklighet, tid och arbete. Däremot förordade ämbetsverken, att Kungl. Maj:t genom cirkulärskrivelse ville anmoda länsstyrelserna att vid avgivande år 1919 av förslag till fördelning mellan länen av de för taxeringsarbetets ersättande tillgängliga medel lämna uppgifter rörande antalet fastigheter, för vilka taxeringsvärden inom länet åsatts, antalet skattskyldiga och antalet avgivna deklarationer ävensom i allmänhet rörande förhållanden, som ansåges föranleda ökat arbete vid taxeringen. Om ett dylikt siffermaterial, som enligt ämbetsverkens åsikt knappast torde behöva förnyas oftare än exempelvis vart femte år, ställdes till Kungl. Maj:ts förfogande, syntes det ämbetsverken, att möjligheterna till ett rättvist avvägande av de särskilda länens anslagsbehov i förevarande avseende väsentligen komme att ökas. På grund av vad sålunda anförts förklarade sig ämbetsverken sakna anledning att föreslå nya grunder för beräkning av förslagsanslaget till kostnader för taxeringsbestyret samt hemställde, att, då utgifterna å anslaget under åren 1915—1917 företett en årlig ökning av i medeltal 154,652 kronor 89 öre, varför utgiften för år 1920 rent statistiskt kunde beräknas till omkring 1,607,000 kronor, anslaget i 1920 års riksstat måtte upptagas till åtminstone 1,600,000 kronor.

Vid föredragning i statsrådet den 21 nästlidna februari av ämbetsverkens ifrågavarande utlåtande har Kungl. Maj:t beslutat till samtliga

befallningshavande avlåta en cirkulärskrivelse av det innehåll, som ämbetsverken förordat.

I och för provandet av värdet utav de ytterligare uppgifter till grund för en rättvis fördelning av taxeringsersättningarna, som på grund av nyssberörda cirkulärskrivelse komma att lämnas av Kungl. Maj:ts befallningshavande, synes mig frågan om införande av särskilda lagbestämmelser i ämnet böra tillsvidare anstå.

Departementschefen.

Vad därefter angår det belopp, med vilket ifrågavarande anslag bör upptagas i riksstaten, så hava väl, på sätt ämbetsverken påpekat, utgifterna å anslaget för varje år företett en väsentlig ökning, samtidigt som från länsstyrelserna ganska allmänt gjorts gällande den mening, att de beviljade ersättningarna vore låga. Ehuru nu berörda omständigheter tala för en höjning av anslaget i enlighet med vad ämbetsverken hemställt, får dock, å andra sidan, ej förbises, att ovannämnda stegring av kostnaderna för taxeringsarbetet åtminstone till en del är beroende av de säregna förhållanden, som varit rådande under senaste åren. Utan att nu kunna göra något uttalande angående i vad mån en återgång till mera normala förhållanden kan förekomma ytterligare stegring av sagda kostnader, anser jag dock riktigast, att desamma för det närvarande icke upptagas till högre belopp än det, vartill desamma uppgått under år 1918 och som blivit beräknat i den till årets riksdag redan avlämnade statsverkspropositionen.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t ville i proposition föreslå riksdagen att från och med år 1920 höja det ordinarie förslagsanslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet, nu 1,100,000 kronor, med 400,000 kronor till 1,500,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition i ärendet till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Lidholm.